

deeling volgen over een stalen nest van kwikstaarten. Het is ontleend aan het tijdschrift „Onze Tuinen”, 12, 1918, No. 29, p. 116.

EEN STALEN VOGELNEST.

Het museum van natuurlijke historie te Solothurn, in Zwitserland, is in het bezit van een bijzonder vogelnest, dat door den heer Rueder is ten geschenke gegeven; het is geheel van staal opgebouwd.

Te Solothurn wonen veel fabrikanten van uurwerken en men vindt er langs den weg dikwijls gebroken veeren van klokken en horloges. Nu ontdekte de heer Rueder, een dezer fabrikanten, op een zomer een nest, dat er opvallend vreemd uitzag. Hij onderzocht het en vond dat een paar kwikstaarten hun nest geheel hadden opgebouwd uit stukken van horlogeveeren, die zij hier en daar in het dorp hadden gevonden. Het had een middellijn van 10 centimeters en was zeer comfortabel ingericht. Nadat de vogels hun broedsel hadden opgekweekt, nam de heer Rueder het nest weg en schonk hij het aan bovengenoemd museum. (van Heurn).

In de oude jaargangen van het, in 1923 ter ziele gegane „Zeitschrift für Oölogie”, komen ook mededeelingen voor van, in Zwitsersche uurwerk-industriestroken gevonden, uit defecte horlogeveeren vervaardigde musschennesten. (de V.).

Korte mededeelingen

Putter, gekruist met sijsje.

Op de vinkenbaan „De Born” nabij Wageningen werd 12 October 1940 een bastaard van den putter gevangen (*Carduelis c. carduelis* (L.) × *Carduelis spinus* (L.)). Het exemplaar is eenigen tijd later in gevangenschap gestorven en door Jb. v a n d e P e p p e l geprepareerd. A. B. W i g m a n.

Insecten-etende meeuwen.

Op den mooien warmen avond van den 3den September 1940 op een duinpad fietsende bij Kijkduin, viel het mij op, dat een honderdtal meeuwen, hoofdzakelijk zilvermeeuwen, *Larus a. argentatus* Pont., ad. en juv. en kapmeeuwen, *Larus r. ridibundus* L., welke kleiner in aantal waren, boven het achter het duin gelegen weiland rondvlogen op ± 75 m hoogte. Toen ik nader hun gedrag bestudeerde, bleek het mij, dat zij jacht maakten op daar ter plaatse in groot aantal vliegende insecten. Het was mij duidelijk, dat het hier geen insecten van klein formaat kon betreffen. Een tweetal door mij gevangen exemplaren werden door Dr G. K r u s e m a n gedetermineerd als ♀♀ zwarte huismier, *Lasius niger* L. De vogels vlogen kris en kras dooreen geregeld duikvluchten makend. Tusschen de meeuwen vlogen boerenzwaluwen, *Hirundo r. rustica* L., en groote vleermuizen, welke eveneens aan de jacht deelnamen. M. J. T e k k e.

Men zie in dit verband ook de mededeeling, door de Vries gedaan ter vergadering van 13 Oct. 1935 (Orgaan Club Ned. Vogelk., 8, p. 80) over het vangen van gerande waterkevers door stormmeeuwen. (Redactie).

Groote sterfte onder jonge zwarte sterns, *Chlidonias n. niger*, door slechte weersomstandigheden.

Een flinke kolonie zwarte sterns, gevestigd in de z.g. „Hooge Boezem”, gelegen achter mijn woning te Alblasserdam, wordt door mij gedurende

de laatste jaren nauwkeurig gecontroleerd. Aanvankelijk bleek dit jaar het broedseizoen een bijzonder gunstig verloop te hebben, o.a. was het aantal broedvogels circa 20 % hooger dan vorig jaar; 123 legsels werden door mij gevonden. Tijdens het koude regenachtige weer in Juli schijnt een groot deel der vele toen kleine jongen te zijn omgekomen. Vele donsjongen trof ik dood in het water aan. Waarschijnlijk is slechts een klein gedeelte, afkomstig uit de vroegste legsels, uitgevlogen. De meeste broedsels werden begin Juli gevonden; slechts enkele vluchtige of bijna vluchtige jongen trof ik hier later nog van aan.

H. R u i t e r.

Dergelijke catastrophes in de kolonies van zwarte sterns na stormweer en stortregens zijn ook mij bekend van het Kampereiland. Zo noteerde ik op 26 Juni 1929: „diverse nesten zijn verdronken; op één nest liggen nog 2 eieren, waarvan 1 stuk; op een 2e dito; op een 3e ligt een dood jong; op een 4e eveneens; op een 5e staat een jong op een ander jong, dat half dood is....”.

T e n K a t e.

Jaarverslag over 1939.

In het Clubjaar 1939 werd het Bestuur van de Club uitgebreid met één lid, Dr. C. G. B. t e n K a t e. Overigens kwam er geen wijziging in de samenstelling. Jhr. Dr. Ir. F. C. v a n H e u r n, die aan de beurt van aftreden was, werd in de vergadering van 20 Mei bij acclamatie herkozen.

Uitgeschreven werden drie vergaderingen, die zeer goed bezocht waren, nl. op 29 Januari te Amsterdam, op 20 Mei te Haamstede en op 5 November wederom te Amsterdam. Aan de zomervergadering, die in Hotel „de Schouwsche Boer” te Haamstede werd gehouden, was den volgende dag een excursie verbonden, die door prachtig weer begunstigd werd. De ochtend werd doorgebracht in de uitgestrekte duinen achter Haamstede, terwijl in de middaguren de inlagen van Kerkwerve en de kooi van Ellemeet werden bezocht.

Van het behandelde in de vergaderingen verdienen vooral gememoreerd de causerieën met filmvertooningen van den heer S t r i j b o s (vogelwereld van de Camargue, Farnes-eilanden, Bassrock en van Spitsbergen) en van den heer v a n d e P e p p e l (bolderende korhanen en broedende havik), vervolgens de demonstraties van inlandsche vangsten van gestreepte gras-musch (K o c h), van kleinste waterhoen (S c h a a n k) en van een levend melanistisch exemplaar van de huismusch (M a r r e s).

Limosa verscheen in 1939 in drie afleveringen, te weten Nr. 1 in Maart (42 blz.), Nr. 2—3 in September (98 blz.) en Nr. 4 in December (48 blz.), totaal dus 188 paginae, met 12 platen en vele tekstfiguren. Deze rijke illustratie, met name van het artikel van den heer H o o g e r w e r f over de vogels van de Goenoeng Api, werd mede mogelijk gemaakt door financiële steun van een tweetal bestuursleden.

De Secretaris-redacteur wekt alle leden op tot geregelde medewerking aan het tijdschrift, ook door tijdige inzending van kleinere mededeelingen voor de verschillende rubrieken.

Van „de Vogels van Nederland” verscheen het eerste en het tweede stuk van de vijfde aflevering, waarmede de reigervogels, de zwanen en de ganzen compleet zijn.